

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 23 czerwca 2026 r.

Poz. 2774

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.170.2026.AB WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 19 czerwca 2026 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/576/26 Rady Miasta Szczecin z dnia 12 maja 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie część A.

Uzasadnienie

Rada Miasta Szczecin w dniu 12 maja 2026 r. podjęła uchwałę Nr XXII/576/26 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie część A. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 18 maja 2026 r., natomiast kompletna dokumentacja planistyczna, którą organ wykonawczy gminy zobowiązany jest przedłożyć wraz z uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została doręczona organowi nadzoru w dniu 21 maja 2026 r.

W następstwie szczegółowej analizy zarówno uchwały, jak i dołączonej do niej dokumentacji planistycznej stwierdzono, że naruszona została w sposób istotny procedura jej podjęcia. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym¹ *Istotne naruszenie zasad sporządzania planu ogólnego lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Z przepisu tego wynika, że ocena legalności miejscowego planu może dotyczyć etapu jego uchwalania albo zawartych w nim merytorycznych treści. Chodzi o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. O istotności naruszenia zasad lub trybu decyduje wpływ stwierdzonego naruszenia na treść rozstrzygnięcia planistycznego bądź na prawa uczestników procesu planistycznego (zwłaszcza właścicieli nieruchomości) zagwarantowane im przede wszystkim w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zob.: Z. Niewiadomski (red.): Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 251-253; por. też wyrok NSA z 12 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 3575/18, publ. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: orzeczenia.nsa.gov.pl, dalej jako: "CBOSA").*

Materialnoprawną podstawę podjęcia badanej uchwały stanowi przepis art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym², dalej: ustawa planistyczna, zgodnie z którym *Plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami planu ogólnego, rozstrzygając jednocześnie o sposobie realizacji zapisanych w planie miejscowym inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część*

¹ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538).

² W brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia uchwały Nr XL/1092/22 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie.

tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego, a część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do tej uchwały.

W myśl art. 14 ust. 8 ustawy planistycznej plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Ustawa planistyczna wymienia elementy obligatoryjne i fakultatywne planu, a zatem wskazuje, co obowiązkowo należy, a co można normować w jego treści (art. 15 ustawy), jak też szczegółowo określa, jakie kolejno czynności wykonuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, a przed uchwaleniem tego planu (art. 17).

Rada Miasta Szczecin zainicjowała prace planistyczne w przedmiocie ww. planu uchwałą Nr XL/1092/22 z dnia 24 maja 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie, wskazując w załączniku do tej uchwały granice opracowania. Zgodnie z §1 i §2 uchwały odpowiednio *Przystępuje się do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo - Na Stoku” w Szczecinie, zwanego dalej planem. Granice obszaru objętego planem określa załącznik do niniejszej Uchwały.* Na mocy §3 uchwały jej wykonanie powierzono Prezydentowi Miasta Szczecin, natomiast w §4 określono wejście w życie uchwały i sposób jej podania do publicznej wiadomości.

Ustawodawca, po podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zobowiązuje organ wykonawczy gminy do wykonania kolejno następujących czynności, w tym m.in. do: ogłoszenia informacji o podjęciu ww. uchwały i możliwości zgłaszania wniosków do planu, sporządzenia projektu planu z jednoczesnym rozpatrzeniem wniosków, sporządzenia prognozy skutków finansowych, wystąpienia o opinie oraz uzgodnienia do właściwych organów, wprowadzenia zmian wynikających z opinii i uzgodnień, wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni celem umożliwienia zgłaszania uwag do projektu planu, rozpatrzenia wniesionych uwag i ewentualnego naniesienia zmian w projekcie, a następnie ponownienia uzgodnień w niezbędnym zakresie i wreszcie do przedłożenia projektu uchwały wraz z listą nieuwzględnionych uwag wniesionych w trakcie wyłożenia.

Wymienione czynności składają się na tryb uchwalenia miejscowego planu, nie może być przy tym mowy o dowolności, jeśli chodzi o kolejność ich realizacji, co jednoznacznie wynika z brzmienia części wprowadzającej do wyliczenia z art. 17 ustawy planistycznej - *Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno:* (...).

Analiza dokumentacji planistycznej oraz uchwały Nr XXII/576/26 o treści przyjętej na sesji w dniu 12 maja 2026 r. dowodzi, że w toku procedowania tego aktu doszło do naruszenia trybu jego sporządzania. Uchwała Nr XXII/576/26 różni się bowiem zarówno w części tekstowej jak i graficznej od projektu planu, który był procedowany, w szczególności przedkładany do opinii i uzgodnień, jak też który został wyłożony do publicznego wglądu. W toku niemal wszystkich podejmowanych przez Prezydenta Miasta Szczecin czynności – za wyjątkiem ostatniej, tj. przedłożenia do uchwalenia Radzie Miasta Szczecin - projekt planu był procedowany w całym wyznaczonym uchwałą Nr XL/1092/22 obszarze. W obszarze tym znajdowały się m.in. tereny elementarne oznaczone symbolami **2MWW** (tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wolnostojącej) i **10KR** (tereny dróg komunikacji drogowej wewnętrznej).

Natomiast, Rada Miasta Szczecin uchwaliła plan miejscowy „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie część A – z pominięciem wskazanych wyżej terenów. Wyjaśniając powyższą kwestię Zastępca Prezydenta Miasta Szczecin poinformowała w piśmie z dnia 28 maja br., znak: BPPM.III.324.52.5.2026.AB.1529, że „W części A planu, czyli 1 etapie planu „Warszewo – Na Stoku” nie ujęto dwóch terenów elementarnych 2MWW i 10KR, teren 2 MWW na etapie opiniowania i uzgodnień projektu planu w maju 2025 r. miał symbol 3MW; projekt planu „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie (w całości) zakładał podział działki 28 z obrębu 2035 w Szczecinie na 3 tereny elementarne: 2MWW (teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej wolnostojącej), 10KR (teren drogi wewnętrznej) oraz 2KPP (teren ciągu pieszego); wyznaczenie ciągu pieszego było jedną z głównych przyczyn podjęcia planu „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie (...); po rozpatrzeniu uwag przez Prezydenta Miasta Szczecin, ze względu na konieczność ważenia interesu publicznego i prywatnego, z użytkownikiem wieczystym działki nr 28 z obrębu 2035 były prowadzone rozmowy (...) finalnie do porozumienia nie doszło (...).

Jednocześnie w piśmie podkreślono, że etapowanie prac planistycznych nie jest sprzeczne z prawem i w praktyce innych gmin województwa zachodniopomorskiego było wielokrotnie stosowane.

W ocenie organu nadzoru, przedstawione wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie, w tym przede wszystkim działania organów Gminy Miasto Szczecin nie można określić mianem etapowania prac planistycznych.

W pierwszej kolejności należy zgodzić się co do tego, że co do zasady procedura planistyczna powinna być przeprowadzona w granicach wyznaczonych na załączniku graficznym do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy planistycznej *W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej "planem miejscowym", z zastrzeżeniem ust. 6. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu.*

Odstępstwo od tej zasady, zdaniem organu nadzoru, jest możliwe, ale wyłącznie pod pewnymi warunkami, w przeciwnym razie zastrzeżenie o konieczności wyznaczenia granic obszaru w uchwale inicjującej procedurę planistyczną byłoby normatywnie zbędne. Niewątpliwie do tych warunków należy projektowanie i uchwalenie planu w granicach nie przekraczających granic ustalonych w uchwale intencyjnej. Nie można zatem uchwalić miejscowego planu na obszarze, który wykracza poza granice obszaru oznaczonego na załączniku graficznym do uchwały intencyjnej. Jeżeli chodzi o uchwalenie planu w granicach węższych, a więc z wyłączeniem pewnych obszarów, to taka sytuacja nie jest wykluczona, przy czym również z zastrzeżeniem, że nie może to się odbywać w sposób dowolny.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wyrażane jest stanowisko, zgodnie z którym takie etapowanie planu nie jest wykluczone w świetle art. 14 ust. 1 ustawy planistycznej. Przepis ten nie określa zasad i trybu takiego etapowego opracowywania planu ani go nie zabrania, wymaga jedynie, aby uchwała o przystąpieniu do sporządzenia planu określała granice obszaru objętego procedurą planistyczną. Stąd należy dopuścić możliwość podjęcia przez radę gminy jedną uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu decyzji o podziale danego obszaru przeznaczonego pod plan na kilka odrębnych postępowań planistycznych (tak wyrok NSA z dnia 9 października 2007 r., sygn. akt II OSK 1087/07).

Podobnie, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1444/18, stwierdził, że *Zmniejszenie granic planu przyjętych w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stanowi zmiany w planie skutkującej koniecznością ponawiania całej procedury planistycznej dla terenu pomniejszonego, chyba, że ustalenia planu co do części terenu wyłączonej z procedury były w sposób istotny i nierozzerwalny powiązane z ustaleniami planu co do pozostałego terenu. W orzecznictwie sądów administracyjnych dopuszcza się tzw. etapowanie planu, tj. prowadzenie procedur planistycznych częściowo odrębnie dla różnych części terenu objętego planem (por. wyrok NSA z 9 października 2007 r., II OSK 1087/07, wyrok NSA z 10 października 2014 r., II OSK 802/13, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Związane jest to najczęściej z wystąpieniem pewnych przeszkód prawnych co do części terenu objętego planem (brak opinii, uzgodnień), która zostaje wyłączona do odrębnej procedury poprzez zmianę uchwały intencyjnej, co nie wstrzymuje gminy w prowadzeniu dalszej procedury co do pozostałej części planu.*

Warto zwrócić uwagę, że przepisy ustawy planistycznej w ogóle nie wypowiadają się w kwestii podziału procedury planistycznej na kilka etapów, które miałyby obejmować poszczególne obszary terenu przyjętego do objęcia planem. W rezultacie, żaden z obowiązujących przepisów ustawy nie zakazuje organowi odpowiedzialnemu za wykonanie uchwały rady gminy o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego tzw. etapowania, bowiem nie wypowiada się w tym zakresie pozytywnie jak i negatywnie. Jak wskazuje WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 17 sierpnia 2023 r. sygn. akt II SA/Rz 231/23 *Rozumując logicznie w tym zakresie nie może dojść do naruszenia procedury sporządzenia planu, w tym co oczywiste do istotnego naruszenia normujących tą procedurę przepisów. Zastrzec tu jedynie wypada kwestie jak się wydaje oczywistą, że procedura etapowania nie może doprowadzić do objęcia granicami planu zarówno w części tekstowej jak również graficznej obszaru gminy zlokalizowanego poza projektem* (por. także wyrok WSA w Gliwicach z dnia 13 stycznia 2023 r., sygn. akt II SA/GI 909/22, LEX). W takim przypadku doszłoby do naruszenia art. 14 ust. 1 i 2 ustawy planistycznej, który wyłącznie radę gminy wyposaża w kompetencje do określenia granic projektu planu, jak również uchwały rady gminy o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego poprzez wykroczenie poza pierwotnie ustalone granice obszaru objętego projektem planu. Również w orzecznictwie NSA dopuszcza się prowadzenie procedur planistycznych odrębnie dla różnych części terenu

objętego uchwałą intencyjną (por. wyroki NSA: z 10 października 2014 r., sygn. akt II OSK 802/13, z 28 sierpnia 2018 r. sygn. akt II OSK 1444/18, z 26 maja 2020 r., sygn. akt I OSK 2626/19, LEX).

W toku prac planistycznych poprzedzających podjęcie uchwały Nr XXII/576/26 przedmiotem procedowania, a więc wszystkich czynności, o których mowa w art. 17 ustawy planistycznej, był projekt planu obejmujący cały obszar wyznaczony uchwałą intencyjną, w tym tereny elementarne 2MWW i 10KR. W związku z tym, nie można mówić o etapowaniu planu miejscowego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie, bowiem od samego początku procedura planistyczna obejmowała cały obszar planu. Decyzję o wyłączeniu części obszaru z projektu planu organ wykonawczy Gminy Miasto Szczecin podjął już po zaopiniowaniu i uzgodnieniu z właściwymi organami, a także po przeprowadzeniu konsultacji społecznych.

Uznając władztwo planistyczne gminy, organ nadzoru zasadniczo nie kwestionuje uprawnienia do samodzielnego modyfikowania projektu planu przez organy gminy. Nie można jednak przyjąć, że uprawnienie to ma charakter nieograniczony.

W sprawie zawisłej przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (cyt. wyżej wyrok z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1444/18), a wcześniej – przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi (wyrok z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Łd 104/18), gdzie przedmiotem rozważań była właśnie kwestia zmiany projektu planu – sądy akcentowały, że wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu i cała procedura związana z udziałem społeczeństwa miała miejsce po podjęciu uchwały zmniejszającej teren objęty planem. Porównanie dat podejmowanych czynności, stosowne obwieszczenia i ogłoszenia zamieszczone w aktach dokumentują powyższe. Niewątpliwie więc zarówno osoby bezpośrednio zainteresowane procedowaniem planu, jak i cała społeczność lokalna miała możliwość zarówno zapoznania się z procedowaną materią jak i składania uwag. Z przedstawionej dokumentacji wynika, że nie wpłynęły żadne uwagi do procedowanego planu, również w zakresie dotyczącym ograniczenia terenu objętego planem.

Z taką sytuacją, która byłaby dopuszczalna w świetle ww. judykatów - nie mamy jednak do czynienia na gruncie badanej uchwały. Mamy natomiast sytuację zgoła odmienną, tzn. wszystkie poprzedzające podjęcie uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie czynności były prowadzone w odniesieniu do projektu planu, który obejmował cały obszar wyznaczony uchwałą Nr XL/1092/22, w tym tereny elementarne 2MWW i 10KR. Zmiana do projektu planu, polegająca na usunięciu ww. terenów z granic opracowania, została wprowadzona na ostatnim etapie, tj. po publicznym wyłożeniu i zebraniu uwag.

Przypomnieć zatem w tym miejscu należy, że wprowadzanie zmian do sporządzonego projektu planu jest możliwe w zasadzie w dwóch przypadkach. Po pierwsze, w następstwie uzyskanych opinii od właściwych organów oraz dokonanych uzgodnień. Wynika to wprost z treści art. 17 pkt 9 ustawy planistycznej. Nie budzi to wątpliwości organu nadzoru i nie wymaga szerszego komentarza w niniejszej sprawie. Kolejna możliwość wprowadzenia zmian występuje po wyłożeniu projektu do publicznego wglądu, co ma umożliwić wszystkim zainteresowanym podmiotom zgłaszanie do niego uwag, co także potwierdza brzmienie art. 17 pkt 13 ustawy planistycznej. Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zmiany, o których mowa wyżej – mają wynikać zarówno z uzyskanych opinii i uzgodnień, jak i zgłoszonych uwag. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami – *prezydent wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w pkt 11* (stosownie do art. 17 pkt 11 prezydent *wyznacza w ogłoszeniu, o którym mowa w pkt 9, termin, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wnosić uwagi dotyczące projektu planu, nie krótszy niż 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia projektu planu*).

Jak wynika z powyższego, wprowadzanie zmian do projektu planu nie może być dokonywane w sposób dowolny i nieograniczony – zarówno jeśli chodzi o ich merytoryczną treść jak i termin ich wprowadzania, a także okoliczności temu towarzyszące.

W dokumentacji planistycznej doręczonej organowi nadzoru znajduje się dokument pn. WYKAZ UWAG zgłoszonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie (od 17.07.2025 r. do 22.08.2025 r.). Opisane w nim zostały trzy uwagi zgłoszone do projektu planu, w tym jedna z nich dotyczyła działki nr 28 z obr. 2035, teren elementarny 2MWW. Uwaga ta, w której poruszono wiele kwestii, odnosiła się do: §8 pkt 2 części tekstowej projektu – ustaleń ekologicznych i dotyczyła zmiany udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach działki budowlanej z 60% na 50%, a także §8 pkt 3 – ustaleń kompozycji, form zabudowy i sposobu

zagospodarowania terenu, w tym dotyczyła m.in. zmiany maksymalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy.

Powyższe uwagi zostały rozpatrzone przez organ wykonawczy Gminy Miasto Szczecin w ten sposób, że uwag tych *Nie uwzględniono w zakresie zmniejszenia udziału powierzchni biologicznie czynnej. Pozostawiono wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej analogiczny do ustalonego w planie obowiązującym. Uwzględniono w zakresie zwiększenia maksymalnej powierzchni zabudowy do 30%. Częściowo uwzględniono w zakresie zwiększenia wysokości. Zwiększono liczbę kondygnacji do 3 a maksymalną wysokość zabudowy do 12m. (...).Uwzględniono w zakresie dopuszczenia dachów płaskich w tym zielonych. Dachy pulpitowe są formą dachu stromego. Uwzględniono w zakresie zwiększenia maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy. Nie uwzględniono w zakresie zmniejszenia wskaźnika do obliczania miejsc postojowych. Pozostawiono wskaźnik na poziomie 1,4 mp na lokal mieszkalny ze względu na lokalne potrzeby i uwarunkowania. Ponadto wskaźnik miejsc postojowych jest dostosowany do charakteru planowanej zabudowy i ogranicza docelową liczbę lokali mieszkalnych.*

Analiza dokumentacji planistycznej, w tym w szczególności ww. dokumentu dowodzi, że wprowadzona w trakcie procedury planistycznej poprzedzającej podjęcie uchwały Nr XXII/576/26 zmiana w projekcie planu nie wynikała ani z uzyskanych opinii i uzgodnień ani ze zgłoszonych uwag. Nie może być bowiem wątpliwości, że żadna z uwag nie formułowała wniosku o usunięcie terenów elementarnych 2MWW i 10KR.

Organ nadzoru nie wyklucza przy tym, co już zostało zaznaczone wyżej, uprawnienia organu gminy do samodzielnego wprowadzania zmian do projektu planu. Powinno się to jednak odbyć z poszanowaniem obowiązujących przepisów, w tym art. 17 pkt 13 i art. 19 ust. 1 ustawy planistycznej. Jak podkreśla Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 października 2011 r. sygn. akt II OSK 1508/11, *wykładając art. 17 pkt 13 oraz art. 19 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy w związku z tym przyjąć, że także w przypadku uwzględnienia uwagi przez organ wykonawczy gminy należy ponowić procedurę planistyczną w niezbędnym dla dokonanej w projekcie zmiany zakresie, a nie tylko w zakresie uzgodnień z właściwymi organami. Oznacza to, że jeżeli charakter zmiany będzie to uzasadniał, to konieczne może być także ponowne wyłożenie zmienionego projektu planu.*

Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w powyższej sprawie, w której zmiana projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu wynikała w części z uwagi złożonej po ustawowym terminie a w części została podjęta bez inicjatywy z zewnątrz (zmiana wysokości dopuszczalnej zabudowy), uznał, że konieczne było, bez względu na to czy zmiana ta została dokonana przez wójta gminy, czy przez radę gminy, ponowne wyłożenie zmienionego projektu do publicznego wglądu.

Jak argumentuje Naczelny Sąd Administracyjny *należy mieć na uwadze funkcję wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu oraz możliwości wnoszenia uwag dotyczących tego projektu. Nie powinno ulegać wątpliwości, że jest to forma udziału osób zainteresowanych określonymi ustaleniami planu miejscowego w jego tworzeniu – udziału, którego sens sprowadza się do umożliwienia zainteresowanym podmiotom przedstawienia swoich racji co do przyjętych lub nie przyjętych w projekcie planu sposobów zagospodarowania terenu. Możliwość wniesienia uwagi do projektu planu daje szansę podmiotom, których interesów to może dotyczyć, przedstawienia swojego zdania organowi wykonawczemu oraz "ostatniej instancji" w procedurze planowania przestrzennego, jaką jest rada gminy, co do określonych rozwiązań przyjętych w projekcie planu, który w perspektywie ma stać się obowiązującym prawem miejscowym. Uwagi do projektu planu są zatem elementem publicznego dyskursu nad ustaleniami planu, w którym istotnym elementem jest indywidualny punkt widzenia na ten akt prawa miejscowego. O takim charakterze uwag do projektu planu, i co za tym idzie ich wadze, świadczy podkreślenie przez ustawodawcę obowiązku rozstrzygnięcia o uwagach i dania temu formalnego wyrazu w załączniku do uchwały (art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).*

Jednocześnie, Sąd podkreślił, że nie każda zmiana w projekcie planu będzie się wiązać z koniecznością ponowienia procedury planistycznej określonej w art. 17 ustawy planistycznej. Wymóg ten nie istnieje generalnie, tzn. nie można go odnieść do każdej sytuacji, w której doszło do zmiany w planie miejscowym. Musi on być analizowany w przypadku każdej zmiany osobno, przy uwzględnieniu za każdym razem osobno czynnika niezbędności (wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Kr 18/11, LEX nr 1127586). Trafnie w judykaturze zauważono, że wobec tego skutki braku ponowienia określonych czynności planistycznych w przypadku stwierdzenia konieczności dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego należy oceniać na gruncie konkretnego przypadku. Brak ponowienia określonych czynności planistycznych może mieć różne skutki prawne - może nie mieć wpływu na prawidłowość podjętej

uchwały, może jednakże w określonych sytuacjach skutkować koniecznością stwierdzenia jej nieważności. Kryterium powinien być tu stopień modyfikacji treści projektu uchwały w stosunku do projektu uchwały sprzed dokonania zmian (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II SA/Kr 1718/11, LEX nr 1107628).

Wypowiadając się w tej kwestii Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 stycznia 2014 r. sygn. akt II OSK 505/13, stwierdził: *Czym innym jest natomiast wprowadzanie przez organ planistyczny zmian o charakterze ogólniejszym, gdy mamy do czynienia z konfliktem interesów różnych grup właścicieli działek położonych na obszarze objętym zmianami. Zmiany leżące w interesie jednych, naruszają interesy innych właścicieli i jeżeli dokonywane są arbitralnie przez wójta, burmistrza czy prezydenta miasta, powodują, że ci którzy są w opozycji do zmian, tracą możliwość ich kwestionowania w formie uwag do projektu rozpatrywanych przez radę gminy na sesji uchwalającej plan (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 października 2011 r., II OSK 1435/11, LEX nr 1070332).*

W ocenie organu nadzoru, uchwalenie planu miejscowego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie część A o treści innej aniżeli ta, która była przedmiotem wszystkich wykonanych przez organ wykonawczy Gminy Miasto Szczecin czynności planistycznych, przy uwzględnieniu okoliczności, że modyfikacja tego planu nie wynikała ze zgłoszonych do projektu planu uwag, a także braku ponownego wyłożenia do publicznego wglądu, nastąpiło z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu, w szczególności uchybia przepisom art. 17 ust. 13 i art. 19 ust. 1 ustawy planistycznej.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII/576/26 Rady Miasta Szczecin z dnia 12 maja 2026 r. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Warszewo – Na Stoku” w Szczecinie część A jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński

I Wicewojewoda Zachodniopomorski